

عنوان مقاله:

مقایسه جمعیت شته باقلا و دشمنان طبیعی آن و عملکرد در کشت مخلوط باقلا (*Vicia faba*) و همیشه بهار (*Calendula officinalis*)

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 29، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سولماز عظیمی - گروه گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

ناهید واعظ - گروه گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر کشت مخلوط باقلا و همیشه بهار بر جمعیت شته باقلا، طرح آزمایشی به صورت بلوک کامل تصادفی اجرا شد، هفت تیمار آزمایشی شامل تیمارهای ۱۰۰ درصد باقلا، ۱۰۰ درصد همیشه بهار، ۵۰ درصد همیشه بهار و ۵۰ درصد باقلا، ۳۵ درصد همیشه بهار و ۶۵ درصد باقلا، ۳۵ درصد باقلا و ۶۵ درصد همیشه بهار، ۲۵ درصد همیشه بهار و ۷۵ درصد باقلا و ۲۵ درصد باقلا و ۷۵ درصد همیشه بهار در سه تکرار بود. نتایج نشان داد که تراکم پوره‌های شته در الگوهای کشت مختلف، از ۴/۱۵ پوره در کشت ۳۵ درصد همیشه بهار و ۶۵ درصد باقلا، تا ۱۲۵ پوره در کشت ۱۰۰ درصد باقلا، نوسان داشت. میانگین جمعیت حشرات کامل باقلا روی الگوهای کشت مختلف اختلاف معنی‌داری را نشان داد؛ به طوری که کشت خالص باقلا بیشترین جمعیت و کشت ۵۰ درصد همیشه بهار و ۵۰ درصد باقلا، کمترین تعداد شته بالغ را داشتند. همچنین بیشترین تعداد دشمنان طبیعی در کشت‌های ردیفی مشاهده شد. یافته‌های این پژوهش نشان داد که غنای گونه‌ای گیاهان عامل مهم بر افزایش غنای گونه و فراوانی کل حشرات است. بیشترین میانگین عملکرد دانه در واحد سطح (۲/۲۵۰ گرم در متر مربع) در کشت خالص باقلا مشاهده شد. در بین تیمارهای مخلوط بیشترین عملکرد دانه (۲/۲۳۴ گرم در متر مربع) مربوط به الگوی کشت، ۲۵ درصد همیشه بهار و ۷۵ درصد باقلا بود. بیشترین نسبت برابری زمین (۳۲/۱) در تیمار ۲۵ درصد باقلا و ۶۵ درصد همیشه بهار به دست آمد. همچنین نسبت برابری زمین در همه تیمارها بالاتر از یک بود که نشان می‌دهد کشت مخلوط بر کشت خالص برتری دارد.

کلمات کلیدی:

آفت شته، عملکرد دانه، گیاه دارویی، نسبت برابری زمین، همیشه بهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592648>

